

[Peter Hansen-Nord]

Vedrørende det med at gå alene har der været lejlighed til i går – i hvert fald i visse aviser – at læse et indlæg af fru Lone Dybkjær med overskriften: »Hjælper ikke en hattenål«, og det er spørgsmålet om at gå alene med grønne skatter og afgifter.

Jeg tillader mig kort at citere:

»Disse grønne skatter og afgifter hjælper imidlertid ikke en hattenål, hvis det kun er Danmark, der går den vej. For det første er den danske økonomi for åben, det vil sige, at den påvirkes af, hvad der foregår i landene omkring os, og for det andet er forurening grænseoverskridende, som en gammel, men sand talemåde siger. Derfor er det nødvendigt at få resten af EU med på ideen.«

Dette var et citat fra en artikel i går af fru Lone Dybkjær. Jeg synes, det meget vel beskriver situationen og den lille debat, vi har i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg tror ikke, der er nogen her i folketings salen, der er uenige om, at for at det rigtig skal batte noget over for miljøproblemerne, skal det aftales internationalt. Det er vi da i hvert fald i SF fuldstændig enige i. Selvfølgelig skal højere energipriser aftales på EU-plan, på OECD-plan, på verdensplan, før det rigtig batter. Det er der slet ingen diskussion om.

Det, der er diskussion om, er, hvordan man bedst udformer en politisk proces, der gør, at sådan noget bliver gennemført, og dér tror vi altså på, at det er ganske udmærket, hvis lande, der har styrken til det, tør gå i forvejen og sige: Nu tager vi fat på det her problem. Ellers risikerer man nemlig, at alle lurepasser, at alle sidder og venter på hinanden, og så sker der ikke noget som helst andet, end at forureningen fortsætter og fortsætter.

Når de andre lande i deres parlamenter har diskussion om denne sag, kan de begynde at henvise til: Jamen hov, her er et land, der har gjort det! Det havde jo været nemmere for os, dengang vi skulle i gang, hvis vi kunne henvise til, at der var nogle nabolande, der havde taget fat på CO₂-problematikken. Så heldigt var vi ikke stillet; vi var nødt til at gå forrest. Men nu kan de andre så få glæde af os, når de også betræder denne vej.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Til hr. Peter Hansen-Nord: Hvis der i den fortsatte beslutningsproces – hvis vi tør kalde den det – i EU om en CO₂-afgift på noget som helst tidspunkt, siden vi indførte afgiften her i landet, havde været en eneste lejlighed, hvor nogle i diskussionen havde henvist til, at det, at vi i Danmark har indført denne afgift, udgør et problem for bestræbelsen for at nå til enighed i EU om at lave en sådan afgift på fælles basis, havde der været et indhold i hr. Peter Hansen-Nords argumentation. Men sådan er det jo ikke.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Til det sidste fra hr. Poul Nielson må jeg sige, at jeg synes da, at svaret fra hr. Per Stig Møller var ganske fyldestgørende. Vi er blevet advaret imod at gå alene, så jeg synes, der er megen substans i diskussionen, hr. Poul Nielson.

Til hr. Jes Lunde med hensyn til at gå foran: Jamen det er rigtigt. Jeg husker godt debatten fra 1991, og jeg husker også, at den stående argumentation var, at nu går vi foran, fordi EF – dengang hed det det – kommer efter med en fælles CO₂-afgift den 1. januar 1993.

Se, vi er jo kommet langt videre end 1. januar 1993. Vi er kommet så langt i denne diskussion, at vi har set de stik modsatte reaktionsmønstre i landene omkring os. Jeg skal uden at komme med noget langt indlæg her bare henvise til bemærkningerne om udviklingen i udlandet på dette område. Det går altså den stik modsatte vej af det, vi dengang egentlig i en vis enighed godt kunne samles om: at hvis bare tilstrækkelig mange gjorde det, kunne vi godt gå videre den vej. Problemet er, at vi er blevet stående isoleret tilbage med et særskilt dansk problem. Nu hjælper vi regeringen med at få det afviklet, så vi kan starte på en frisk og en ny start – for nu at bruge regeringens eget udtryk.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Tja, i dag bliver det, at processen internationalt går langsomt, brugt imod os, der gerne vil have en CO₂-afgift. I 1991 var det såmænd modsat. Da var det den daværende industrimi-